

У цілому вся бюджетна система функціонує в режимі «м'яких бюджетних обмежень». Це означає, що якщо в результаті ефективного управління бюджетними коштами утворюються додаткові ресурси, то вони, з високою ймовірністю, будуть вилучені. У той же час, якщо в результаті суб'єктивних факторів міністерства бюджетні установи чи органи влади потраплять у фінансову кризу, то їм не дадуть пропасти, надавши додаткові кошти. У такій «системі» неминуче й об'єктивно виникає зацікавленість не в забезпеченні результативності використання бюджетних коштів, а у формуванні й збереженні контролю над фінансовими потоками.

Список використаних джерел:

1. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
2. Воротіна Н.В. Місцеві бюджети в Україні: деякі проблеми правового регулювання в умовах реформи / Н.В. Воротіна // Наукова електронна бібліотека періодичних видань НАН України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dspace.nbuv.gov.ua/handle/123456789/23649>.
3. Гейко Л.М. Правове регулювання місцевих бюджетів / Л.М. Гейко // WEB-ресурс науково-практичних конференцій [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.confcontact.com/2013-kachestvo-economicchnogo-rozvitku/1_gejko.htm.

Захарова А.С.

студентка;

Правдивцев П.А.

*кандидат економічних наук, доцент,
Донецький національний університет*

ПОДАТКОВА ПОЛІТИКА ЯК ЧИННИК СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ КРАЇНИ

Актуальність даного дослідження обумовлена суттєвим впливом складових податкової політики держави на соціально-економічний розвиток країни.

Однією з важливих умов подальшого економічного зростання держави є стабільність чинного законодавства, помірковане

податкове навантаження та надійний захист прав платників податків. Ось чому запорукою успішного розв'язання державою завдань соціально-економічного розвитку може бути виконання держбюджету за доходами та видатками, яке здійснюється шляхом зміцнення і розвитку податкового потенціалу держави, подальшого вдосконалення податкової системи. Держава в цьому напрямі використовує такий дуже важливий регулятор в соціально-економічному розвитку – податкову систему, яка шляхом податків, податкових ставок і пільг впливає на інноваційний, економічний та соціальний потенціали сучасного суспільства.

У сучасній науковій літературі висвітлено пріоритетні напрями вдосконалення податкової політики в соціально-економічному розвитку країни, серед яких вагомий внесок в цьому науковому напрямі зробили Вишневецький В., Гейць В., Крисоватий А., Крупка М., Кучерявенко М., Луніна І., Лютий І., Мельник В., Мельник П., Опарін В., Прокопенко І., Соколовська А., Шаблист Л., Швабій К. та багато інших.

Мета цього наукового дослідження полягає у виявленні ролі податкової політики на соціально-економічний розвиток країни.

В економіці податки виконують соціальну функцію, яка полягає у фінансовому забезпеченні соціальної політики країни. Їх реалізація має характерні особливості. Стимулююча функція податків втілюється через пільги оподаткуванням у соціальній сфері (місцеві податки та збори, податок на додану вартість, податок на прибуток).

З часу здобуття незалежності податкова система України зазнала значних змін у принципах та механізмах оподаткування. Основні принципи її побудови спрямовано на створення в Україні стабільної податкової системи, яка забезпечить достатній обсяг надходжень платежів до бюджетів, ефективне функціонування економіки держави, справедливий підхід до всіх платників податків з чітким визначенням їх прав і обов'язків. Зазначені заходи щодо створення міцної фінансової системи не завжди мали позитивні результати. Щодо фінансового забезпечення вирішення соціально-економічних завдань важливе значення має зниження темпів інфляції, досягнення бездефіцитності державного бюджету, збільшення обсягів надходжень податків і зборів [2, с. 152].

Порівняльна оцінка показників податкової системи України вказує на те, що вони не перевищують відповідних рівнів індустріально розвинутих країн держав Східної Європи та СНД,

тобто має низький рівень перерозподілу ВВП через бюджет. Так, проти 27,3% в Україні (без приватизаційних надходжень) відповідна частка у Німеччині становила 30,4%, Великобританії – 35,5%, Швеції – 40,1%, Франції – 41,9%, Бельгії – 42,3%, Нідерландах 45,1% [4, с. 86].

У сучасний період податкова політика України розвивається під впливом дефіциту державного бюджету. Ситуація, що пов'язана з соціально-економічним розвитком країни, призвела до того, що податкова політика стала виконувати виключно фіскальні функції, тобто податки стали мати репресивний характер. Причому більша частина податкових надходжень (майже 90%) забезпечується непрямими податками, а саме податком на додану вартість, акцизним збором, митними зборами. Прийнята практика використання податкових надходжень призвела до того, що більша частина їх надходила до державного бюджету із збитком щодо поповнення місцевих бюджетів. У підсумку майже 10% витратної частини державного бюджету за допомогою трансфертних платежів спрямовувалися на дотації та субсидії місцевим бюджетам. [1, с. 120]

В посткризовий період вибір критеріїв ефективності податкового регулювання повинен базуватися на пріоритетних цілях економічного розвитку держави. Зарубіжний досвід свідчить, що в країнах із розвинутою економікою регулююча функція переважно закріплена за податком на прибуток підприємств. Фіскальну функцію виконує податок на доходи фізичних осіб. У країнах Європейського Союзу середня частка доходів фізичних осіб в загальній структурі податкових надходжень є значною – близько 26%. Серед високорозвинених країн світу завдяки цьому податку акумулюються найбільші податкові надходження в Данії – 51,3%, Австралії – 37,5%, США – 38,7%, Канаді – 35%, Фінляндії – 30,2%, Швеції – 31,4%. Відносно незначна частка податку з доходів фізичних осіб спостерігається в Чехії – 13,8%, Словаччині – 12,2%, Греції – 14%, Франції – 18,3%, обумовлено перекиданням податкового навантаження на споживання [4, с. 118]. В Україні як до кризи, так і після податкове навантаження на прибуток підприємств більше ніж на доходи громадян.

Отже, майже дві третини економічного зростання країни забезпечується за рахунок людського капіталу і лише десята частина складає пільги, які мають соціальну спрямованість. Таким чином, дуже важливим напрямом соціально-економічного розвитку є

підвищення стимулюючої ролі соціальної податкової політики країни.

Список використаних джерел:

1. Артеменко Ю.А., Вертелецька Я.Ю. Проблеми реформування податкової системи України / Ю.А. Артеменко // Економіка і регіон. – 2013. – №2(17). – С. 119-121.
2. Борецька Н.П. Соціальний захист населення на сучасному етапі: стан проблеми. Монографія / Н.П. Борецька. – Донецьк: Янтра, 2011. – 352 с.
3. Прокопенко О.А. Вдосконалення податкових інструментів в умовах трансформації соціально-економічної системи // Методологія сучасних досліджень в політиці, економіці та соціальній сфері: Матеріали Першої міжнародної науково-практичної конференції вчених, студентів і практиків / Голов. ред. В.В. Шконда. – Донецьк: Норд-прес. 2011. – С. 418-424.
4. Мельник П.В., Тарангул Л.Л., Воронова Л. К. Реформування системи сплати податків та зборів з урахуванням міжнародного досвіду: зб. наук. Праць за матер. наук.-практ. круглого столу, 5 жовтня 2013 року. – К.: Алерта, 2013.– С. 162.

Літовська А.І.

студентка,

Науковий керівник: Храпко І.Є.

асистент кафедри фінансів,

Буковинський державний фінансово-економічний університет

РОЛЬ ДЕРЖАВНОЇ КАЗНАЧЕЙСЬКОЇ СЛУЖБИ У ЗДІЙСНЕННІ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ

На даний час питання забезпечення ефективного використання державних фінансів посідає чи не найважливіше місце серед питань покращення економічного розвитку України. Використання бюджетних коштів в Україні часто супроводжується фінансовими зловживаннями. Попередження бюджетно-фінансових зловживань та злочинів, покращення фінансової дисципліни є одним із шляхів ефективного функціонування державних фінансів. Головну роль в даному напрямку діяльності є реалізація державного контролю, зокрема казначейського фінансового, здійснення якого забезпечується Державною казначейською службою України, а отже